

погубите съ вашите нищожни препирни? Имате ли вие душа? Мислите ли вие за тоя часъ, въ който са намираме днесъ? Евреину, не плаши са отъ нищо. Азъ отговарямъ за твоиятъ имотъ съ честта си. Чувашъ ли ти, Рануки? Сжществуватъ твърде много свособи при предателствата. Най-голъмото предателство противъ свободата е престъплението, което се извършава въ името ѝ, и подлостта, която е прикрита подъ защитата ѝ. Рануки, прегърни евреинътъ!

РАНУКИ.

Да забравимъ сичко, достойни Мюниусе! (Прегърща го.)

МЮНИУСЪ.

Помагайте, той ма души!

РАНУКИ.

Вие са лжете, Мюниусе! Това е нѣжностъ.

МАНСФЕЛДЪ (тихо на Улриха).

Вървай ми, че ще да сторимъ много по-добре, ако отидемъ да живѣемъ малко по-далечъ отъ тоя градъ и отъ това мѣсто.

УЛРИХЪ.

Това е вече късно. Бъди увѣренъ, че сичките тие дръбни препирни ще да отстъпатъ своето мѣсто на онова чувство, което са изисква отъ общиятъ джлъгъ и отъ настоящата опасностъ.

САЛАДО (отъ мѣстото си).

Господари и братия!

ФРИЦЛАРЪ.

На катедрата, на катедрата!